

at det ganske Modsatte vil være Tilfældet. Thi jeg spørger, mon ikke en indvandret Fremmed, en interimistisk Underfaat, en interimistisk Borger skulde maatte nyde Godt af de øvrige Bestemmelser i Grundloven; f. Ex. § 86, hvor der handles om Huusundersøgelse og Beslaglæggelse? Mon ikke en interimistisk Borger maa nyde Godt af den Bestemmelse eller af den paafølgende Bestemmelse om, hvorvidt han kan arresteres eller ikke? Det er altsaa klart, at interimistiske Borgere, og som saadanne ere de vedkommende Jøder at betragte, saasnart de ere komne ind paa Territoriet, kunne nyde Godt af nærværende Grundlov, og derfor kan jeg heller ikke see Andet end, at de maae nyde Godt af § 84, og folgelig i saa Henseende ikke være underkastede nogenformhelt Indskrænkning fremfor Andre. Det er blevet yttret, at det ikke skulde være med Hensyn til deres Troesbekjendelse, at vedkommende Jøder skulde være underkastede Indskrænkninger med Hensyn til deres Ophold her i Landet. Det kan gjerne være, at man ved hine Lovbestemmelser har sigtet til forskellige Træk, der skulle siges at findes hos den jødiske Nation; men det er dog ganske aabenbart, at disse Træk netop antoges at findes hos dem, fordi de vare Jøder, og altsaa er det aabenbart, at den hele Indskrænkning virkelig er knyttet til deres Troesbekjendelse, og at denne Indskrænkning for deres Ophold i og Indvandring til Riget altsaa maa være bortfalden efter Grundlovens § 84.

M. Sørensen: Det forekommer mig, at, bliver man saaledes ret længe ved, vil man aldrig komme videre og knapt faae begyndt paa nogen Forhandling i denne Forsamling. (Hør!). Her er jo Sagen saa eenfoldig, saa klar og saa ligefrem, som man siger, som Fod i Høse. Grundlovens Bestemmelser ere klare og hvad deraf følger; det foreliggende Lovudkast er ogsaa klart, det er en Consequents, en Følge af Grundloven, som jo ikke har det Allermindste imod sig. Vi ville jo Alle, at denne gamle Indskrænkning for Jødernes Indvandring eller Ankomst her til Landet maatte ophæves; thi, da der dog nu er den Forskjel paa Jødernes Ankomst her til Landet og andre fremmede Troesbekjenderes, at disse ikke have den Indskrænkning som Jøderne, saa er

det dog en naturlig Følge, at der kan spørges: Skulle ikke Jøderne altsaa for Fremtiden have samme frie Afgang til at ned sætte sig her i Landet? Jo, maa man svare, det er ligefrem. Andet er jo ikke hele dette Lovbud; Ingen har Noget derimod. Hvor kan her da reises en saadan Strid om at sige ja dertil og lade denne Lov udkomme. Lader os ikke spille Tiden med at tale om at faae det tilbage, eller at tale om, at det er overflødig, som ogsaa jeg maa indrømme, og som vi ogsaa Alle gjerne kunne indrømme, at det egentlig er; men der er dog ingen Skade steet ved at antage Noget, som kan kaldes overflødig, men som er det, vi Alle ønske og ere tjente med. Derfor mener jeg, at enhver Upartisk, jeg siger med Eftertryk enhver Upartisk her i Salen, maa ønske, at vi ikke spille Tiden med saadanne Forhandlinger; men at vi give os til selve Forhandlingen og foretage den, saa ere vi færdige med dette Lovudkast, baade til første, anden og tredje Behandling; thi efter min Overbeviisning kunde det gjerne skee paa een Time Altsammen. Jeg skal derfor ikke alene for min Deel, men virkelig raade Alle og enhver Upartisk til, at vi dog enes om at fremskynde Forhandlingerne, for at vi kunne komme til at arbejde i det Grinde, hvorfør vi ere komne, og ikke gjøre Ophævelser, som Alle uden for Forsamlingen, der høre saadanne Ophævelser, aabenbart ikke kunne forstaae og maae sige, hvad er det for Ophævelser? Vil man ikke have en Consequents, en Følge af Grundloven til Udførelse? Skal denne Følge komme som administrativ Befaling eller som Lov? Det er dog aabenbart ligegyldigt; i Virkeligheden bliver det det selv samme. Det var disse Par Ord, jeg mener ere en Udtalelse af de Følelser, som udspringe fra et upartisk Sindelag under denne Forhandling.

Fscherning: Jeg vilde gjerne see, om det ikke var muligt at komme til Ende med denne Forhandling. Jeg vilde helst have en Ende derpaa paa den Maade, som tidligere er foreslaaet, nemlig, at den ærede Justitsminister vilde tage Loven tilbage; thi jeg kan ikke nægte, at jeg betragter den som et Misgreb. Og jeg forbeholder mig ved den anden Behandling senere at indbringe et saadant Endringsforslug, at den der-